

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010161
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5923010161.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a členov senátu JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.6.2023 sťažnosť odsúdeného F. J. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1Nt/29/2023 zo dňa 22.5.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. J. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Senát Okresného súdu Ružomberok uznesením, sp.zn. 1Nt/29/2023 zo dňa 22.5.2023 podľa § 411 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a) zákona č. 475/2005 Z.z. zamietol návrh odsúdeného F. J., nar. XX.X.XXXX v X., naposledy bytom H. D. č. XX, okres N., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS W., na zmenu spôsobu výkonu trestu z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, výkon ktorého mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 12T/18/2020 zo dňa 3.6.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 2To/87/2020 zo dňa 24.9.2020, pre pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a iné, v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený spĺňa z troch podmienok, ktoré musia byť splnené kumulatívne (súčasne), len jednu podmienku, ktorou je uplynutie času. Vo vzťahu k ďalším dvom podmienkam súd aj na základe hodnotenia riaditeľa ÚVTOS W. konštatoval, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu nepreukázal polepšenie do takej miery, že by ďalší výkon trestu odňatia slobody v strednom stupni nebol potrebný (evidované porušenie interných predpisov, postoj k spáchanej trestnej činnosti, neuložená disciplinárna odmena) a zároveň v prípade preradenia odsúdeného do nižšieho stupňa stráženia nemožno očakávať zavŕšenie procesu resocializácie a nápravy odsúdeného. Okresný súd poukázal na tú skutočnosť, že F. J. bol v minulosti odsúdený aj pre zločin podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák., z výkonu ktorého trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky bol podmienečne prepustený a bolo mu uložené ochranné ústavné protialkoholické liečenie. Necelý rok od podmienečného prepustenia bol odsúdený pre prečin podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a následne na to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne. Aj z uvedeného je zrejmé, že v tomto prípade došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti a odsúdený sa dostatočne neponaučil, a teda nedošlo k zavŕšeniu procesu resocializácie v ústave so stredným stupňom stráženia, a preto súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť a písomne ju odôvodnil podaním zo dňa 24.5.2023, doručeným okresnému súdu dňa 26.5.2023. Má za to, že doterajší výkon trestu v strednom stupni stráženia mu bol dostatočným ponaučením a poukazuje tak na stanovisko vychovávateľa (pedagóga), ako aj komisie ÚVTOS W., ktorý odporúča jeho preradenie do

nižšieho stupňa stráženia. Vo vzťahu k porušeniu interných predpisov, kedy neužil liek spôsobom, akým mal, uviedol, že išlo o voľne dostupný liek od bolesti. V ÚVTOS T. pracoval ako pomocný kuchár od augusta 2022 až do apríla 2023 a vo februári 2023 mal dostať návrh na disciplinárnu odmenu, no pedagóg mu odmenu nedal podpísať, nakoľko sa ukázalo, že nadviazal bližší vzťah s jednou stravovateľkou, čo bolo klasifikované ako bezpečnostný dôvod a bol opätovne preradený do ÚVTOS W.. V januári 2023 si spôsobil pracovný úraz - pruh, ktorý ho odvtedy obmedzuje po zdravotnej stránke, a preto nevidí možnosť pracovať na disciplinárnej odmene, hoci sa snaží. Na záver uvádza, že v strednom stupni stráženia nebol potrestaný, k personálu mal slušné správanie a plní pokyny a nariadenia bez výhrad.

Príslušná prokurátorka sa k odsúdeným podanej sťažnosti písomne vyjadrila podaním zo dňa 31.5.2023, v ktorom uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s uznesením okresného súdu, ktoré považuje za zákonné a správne, v dôsledku čoho navrhuje, aby krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného F. J. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu. Odsúdený môže podať návrh na zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní:

- a) tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- b) tretiny zo zvyšku trestu zostávajúceho po jeho preradení z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- c) polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 9 ods. 5 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov odsúdený môže podať návrh podľa odseku 4 najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od začiatku výkonu trestu; ak bol odsúdenému uložený trest kratší ako šesť mesiacov, po uplynutí troch mesiacov.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd v zhode s okresným súdom konštatuje, že odsúdený splnil iba formálnu podmienku vykonaním tretiny uloženého trestu odňatia slobody, avšak nenaplnil materiálne podmienky na to, aby bol preradený vo výkone trestu odňatia slobody z podmienok stredného do podmienok minimálneho stupňa stráženia.

Preskúmaním dôvodov napadnutého uznesenia, ako aj príslušného spisového materiálu sťažnostný súd konštatuje, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie (§ 2 ods. 10 Tr. por.), vecne správne rozhodol a rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. Zároveň dodržal právne normy vzťahujúce sa na konanie a verejné zasadnutie vykonal za prítomnosti všetkých oprávnených procesných strán. Prezentované závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia si krajský súd v rámci postupu svojho konania plne osvojuje, pričom

na ne ako na správne iba odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov vo svojom uznesení. Dodáva len, že zmysel zmeny spôsobu výkonu trestu odňatia slobody do ústavu s nižším stupňom stráženia nespočíva len v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky preradený do ústavu s nižším stupňom stráženia po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom (určenej

doby vykonania trestu), bez zreteľa k účelu trestu. U odsúdeného nie sú splnené materiálne podmienky aj s ohľadom na záver hodnotenia riaditeľa ÚVTOS W., že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu, hoci jeho preradenie odporučil. Zmenou spôsobu výkonu trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia u odsúdeného by nebol naplnený jeden

zo základných účelov trestu, ktorým je vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život (individuálna prevencia). To znamená, že ani podľa zistení krajského súdu neboli splnené podmienky na preradenie odsúdeného v zmysle § 411 ods. 1 Tr. por. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Záverom možno konštatovať, že odsúdený v rámci sťažnosti neuviedol žiadne také dôvody, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu. V podstate odsúdený žiadal len o prehodnotenie záverov rozhodnutia prvostupňového súdu a v dôvodoch sťažnosti len vysvetlil incident s liekmi v ústave, návrh na odmenu v ÚVTOS T., ako aj skutočnosť, že utrpel pracovný úraz, ktorý mu momentálne bráni zaradiť sa do práce a tak pracovať na disciplinárnej odmene.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že na odsúdeného je potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, a preto jeho žiadosť ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.